

Štefan Huzjan

Prepričljiva Ana

Dr. Ano Krajnc sem spoznal leta 1977 na letnem občnem zboru Andragoškega društva Slovenije (ADS) v Mariboru. Zbora smo se udeležili tudi štirje predstavniki Skupnosti izobraževalnih centrov Slovenije (SIC). Želeli smo spoznati nosilce nalog v društvu in možnosti za sodelovanje z nami, ki smo se ukvarjali z izobraževanjem v podjetju. Navajali smo konkretne težave, ki so bile sistemske in organizacijske narave. Večjega navdušenja za sodelovanje s SIC ni bilo zaznati, ker predstavniki šol in delavskih univerz, ki so bili med prisotnimi v večini, navedenih težav niso imeli.

Med odmorom je k meni prišla Ana Krajnc s svojo kolegico in me vprašala, ali bi bil pripravljen sprejeti funkcijo predsednika ADS. Mislil sem, da se šali, ker nisem bil andragog in ne član društva. Začudilo me je, od kod ta zamisel. Ko je utemeljila svoj predlog in ponudila pomoč pri delu, sem pristal. Čez nekaj minut so z dvigom rok in s ploskanjem potrdili njen predlog, da v naslednjem mandatu vodim ADS.

Rezultati njenega predloga so bili: društvo je dobilo ugodne prostorske pogoje v banki za delovanje, tehnično pomoč in pomoč v organizaciji posvetovanj, seminarjev in srečanj. Moji novi sodelavci v Izobraževalnem centru so bili diplomanti s Filozofske fakultete z Oddelka za pedagogiko in andragogiko. Izobraževalni center Ljubljanske banke je postal središče pogovorov in posvetovanj pomembnih andragogov iz vseh republik Jugoslavije. Tudi priprave na kongrese so se odvijale v centru. Na III. kongresu andragogov Jugoslavije na Ohridu leta 1980 se je naša delegacija predstavila s kakovostnimi nastopi in zahtevnimi nalogami. Zadnji dan kongresa je bilo prijetno slišati komentar srbskega delegata v delovni skupini: »Vaša Ana ni samo lepa in prijazna, ampak tudi zelo strokovna, nastopa s konkretnimi in uresničljivimi predlogi za uveljavljanje andragoške stroke v Jugoslaviji.«

Delal sem v organizaciji, kjer je vladalo prepričanje, da je izobraževanje zaposlenih pomembno. Vedeli smo, da poslovne strategije brez izobraženega kadra ne bo mogoče uspešno uresničevati. To je bilo tudi moje izhodišče pri vodenju izobraževalnega centra. Imeli smo interni sistem uvajanja novih kadrov v delo, usposabljanje pripravnikov za delo in izpopolnjevanje zaposlenih pri delu ter preverjanje usposobljenosti za delo – na tej osnovi smo pripravljali različne učne programe, z različnimi metodami in oblikami za realizacijo programov. Dr. Ana Krajnc je bila tista, ki mi je pomagala usposabljati interne strokovne kadre za mentorje in predavatelje. Rezultat njenega dela: več kot sto zaposlenih je uspela motivirati za poučevanje. Uspelo ji je, da so razumeli razliko med pedagoškim in andragoškim pristopom k izobraževanju. Pokazala jim je, kako pristopiti k poučevanju, da bodo učni procesi prijetni za izvajalca in udeleženca in kako so mentorji v kratkem času uspešni s svojim andragoškim delom.

Cenim jo, ker sva bila v času sodelovanja v iskrenem, enakopravnem in dialoškem poslovnem odnosu.